

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: یورگن هایزر - Von Jürgen Heiser
برگردان از: دیپلوم انجنیر نسرین معروفی
۲۷ اگست ۲۰۱۶

باز هم سیستم برده داری

زندانیان امریکا برنامه ریزی نمودند تا اعتصاب سراسری را در زندانهای آنکشور به تاریخ ۹ سپتمبر برگزار نمایند.

در زندان "فونیکس" امریکا، زندانیان در زنجیر مجبور به کارکردن می شوند

Foto: EPA/JIM LO SCALZO

از تاریخ ۹ سپتمبر تعداد زیادی از زندانیان زندانهای امریکا به اعتصابات کاری علیه موقعیت وخیم و رقتبار خود مقاومت خواهند نمود. قرار اعلان ائتلاف جمعی، گروههای زیادی یکجا شدند، تا زندانیان را در مبارزه جهت برآورده ساختن حقوق آنها و همچنان علیه "مؤسسات تبعیض نژادی" در کشور امریکا حمایت نمایند. برگزار کنندگان در حال حاضر بعد از چند ماه آمادگی تصور می کنند، که در این اعتصابات کم از کم زندانیان ۲۰ ایالت امریکا شرکت خواهند نمود.

تا جایی که پیداست، انگیزه و ابتکار مبارزه اعتصاباتی بر می گردد به تجربه مبارزاتی آن عده از زندانیان سابقه داری که در طی ۶ سال اخیر با اعتصابات غذائی و امتناع از کار در ساحه محلی و چه هم منطقه ئی پیش برده اند، بر مبنای

تجربه از شروع ماه اپریل سال جاری در صدد شدند تا جهت هماهنگ ساختن زندانیان به اعتصاب کار علیه برده داری در زندانهای سراسر امریکا فراخوان بدهند.

در فراخوان به اعتصاب، تذکر رفته که "البته ما از فرمانروایان سیاهچال ها مطالبه نمی کنیم، اما خود ما وارد عمل می شویم تا به زندگانی برده و ارخویش خاتمه دهیم". "شما بدون موجودیت ما نمی توانید، فابریکه های زندانها را پیش ببرید و سرپرستی کنید".

لذا از طریق امتناع قاطع از کار اجباری، باید در ساختار قضائی و پولیس سیستم زندانهای امریکا به طور کلی تغییر به وجود بیاید و هم موضوعات اقتصادی "از دست شان گرفته شود" تا در آینده با ما به حیث انسانها و نه به حیث برده ها، برخورد نمایند.

انتخاب اعتصابات از تاریخ ۹ سپتمبر نشانه گذاری به سالگرد ۴۵ سالگی مقاومت زندانیان در زندان "اتیکا" که در شمال ایالت نیویارک امریکاست، می باشد. ۱۵۰۰ زندانی، که تعداد زیادی از آنها "سیاه پوستان" و مهاجران "امریکای لاتین" بودند، در سال ۱۹۷۱ علیه وضعیت غیرقابل تحمل و آنهم در زندانی که از لحاظ امنیتی در سطح بالا قرار داشت، دست به شورش زدند و گفتند، که "ما انسانها هستیم نه جانوران وحشی" ما نمی پذیریم که بعضی از زندانیان لت و کوب شوند و مورد شکنجه قرار بگیرند. در این شورش ۳۰ زندانی به قتل رسید و ۹ نفر از نگهبانان زندان، که شورشگران به حیث گروگان گرفته بودند، نیز در اثر فیر های دوامداری که توسط نیروهای مخصوص پولیس و گارد ملی و لشکر امریکا صورت می گرفت، به قتل رسیدند.

در سطح ملی و بین المللی شورش زندانیان "اتیکا" تا امروز یک اسطوره است. قاطعیت و جرأت "برادران اتیکا" علیه سیستم راسیستی و سیستم خصمانه ضد انسانی، از دهه های گذشته الهام دهنده اعتراضات شدید برای نسل های نو زندانیان می باشد.

در اعلامیه دعوت به اعتصاب کنونی، درج است که "۴۵ سال بعد از شورش در زندان "اتیکا" اینک امواج دگرگونی در زندانهای امریکا بر می گردد". اعتصابات باید با شجاعت و تیزهوشی و همکاری در عقب دیوار و خارج دیوار های زندانها "توسعه" داده شود و در نتیجه آن یک دگرگونی ذهنی به وجود بیاید، تا سیستم زندانهای امریکا نتواند آن را نادیده گرفته و علیه آن ایستادگی نماید.

تفاوتها میان آنزمان و امروز بسیار زیاد است. ادارات احصائیه گیری امریکا تعداد زندانیان تحت تحقیق و بازرسی و زندانیانی که مجرم شناخته شده اند را در سال ۱۹۶۸ حدود ۲۰۰.۰۰۰ زندانی تعیین کرده بودند، مگر امروز تقریباً ۲.۲ میلیون مرد و زن و همچنان خرد سالانی که بعضاً زیر سن ۱۴ سال هستند، در زندانها به سر می برند. پس دیده می شود که ده چند اضافه تر انسان در سلول های زندانها به سر می برند.

باید گفت، که هیچ کشور دیگر در جهان مانند امریکا، تا این حد اتباع خود را عقب سلولهای زندان قرار نمی دهد. در سیستم قضائی امریکا، مجازات ها بازتابی از افزایش انشقاق میان نادر و پولدار و به همین ترتیب راسیسم می باشد. گروههای "اقدام انتلاف" در تمام ماه اگست در زمینه شرایط زندگی و کار زندانیان در "زندانهای صنعتی پیچیده و بغرنج" از طریق برگزاری برنامه های متعدد، گرد همائی ها و اقدامات به حمایت و همبستگی را در زندانهای ایالات هائی که در آن زندانیان خواهان پیوستن به اعتصابات هستند، معلومات می دهند. انتقاد آنها به طور کلی علیه رشد فشاریست، که از سالها بالای زندانیان تطبیق می شود. وضعیت مواظبت صحی آنها افتضاح آمیز است، که یکی از دلایل آن، تجمع زیاد زندانیان است، مگر با وجود آن تا هنوز تغییر در وضع اجتماعی زندانیان و یا پروگرام گنجاندن دوباره آنها در سلولهای زندانها وجود ندارد.

دلیل ازدیاد تعداد زندانیان در زندانها، یکی به نسبت طولانی شدن میزان حکم مجازات است، به طور مثال اگر متهم دیروز محکوم به دوسال حبس می شد، امروز به پنج سال حبس محکوم می شود و دیگری تغییر حبس تعلیقی که یا به ندرت حکم می شود و یا این که مدت حبس تعلیقی را کوتاه می گیرند، تا بتوانند متهمان را به حیث برده های کار هر چه زود تر به زندانها سوق بدهند، لذا دلایل مذکور باعث انکشاف نیروی کار اجباری غیر قانونی در زندانهای صنعتی پر منفعت دولتی و همچنان زندانهای شخصی می گردد. کسانی که در سلولهای زندان از خود علاقه به کار نشان نمی دهند و یا تخطی از دسپلین و مقررات زندان می کنند، از برخورداری از برخی سهولت ها و مطالبه رهایی قبل از موعد محروم و در عوض منزوی ساخته می شوند همچنان امکان پایواری نیز از آنها گرفته می شود، این تصمیمات موجب آزار و اذیت آنها می گردد.